

Nr 57.

Ankom till riksdagens kansli den 2 juni 1916 kl. 2 e. m.

Memorial, i anledning av kamrarnas skiljaktiga beslut rörande bankoutskottets utlåtande nr 53 i anledning av väckt motion angående understöd åt vissa folkskolläraryänkor.

I en inom andra kammaren av herr V. Rydén väckt motion hade hemställts, »att riksdagen måtte å extra stat för år 1917 bevilja ett förslagsanslag av 65,000 kronor att från och med den 1 januari 1916 utgå såsom understöd till sådana behövande folkskolläraryänkor med eller utan barn, vilka från folkskollärarnes änke- och pupillkassa åtnjuta lägre pension än 300 kronor, och med sådant belopp, att pensionen och understödet för envar av dem komma att tillsammans utgöra 300 kronor.»

Med anledning härav hade utskottet i sitt ovannämnda utlåtande hemställt, »att riksdagen, i anledning av förevarande motion II: 91, må i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t låta utreda, huruvida och i vad mån en lämplig pensionsförhöjning må kunna beredas sådana statstjänares änkor, vilka uppbära låga pensioner och styrka sig vara i behövande omständigheter samt därefter för nästkommande års riksdag framlägga det förslag, vartill utredningen kan giva anledning.»

Vid utlåtandet var fogad en av herr Kristensson m. fl. avgiven reservation, däri hemställts, »att riksdagen, i anledning av förevarande motion, må å extra stat för år 1917 bevilja ett förslagsanslag av 65,000 kronor att från och med den 1 januari 1917 utgå såsom understöd till sådana behövande folkskolläraryänkor med eller utan barn, vilka från folkskollärarnes änke- och pupillkassa åtnjuta lägre pension än 300 kronor, och med sådant belopp, att pensionen och understödet för envar av dem komma att tillsammans utgöra 300 kronor.»

Enligt utskottet tillhandakomna protokollsutdrag har första kammaren beslutat,

1:o) att motionärens hemställan om ett förslagsanslag av 65,000 kronor för i motionen angivet ändamål icke skulle av riksdagen bifallas; men

2:o) att riksdagen, i anledning av förevarande motion II: 91, skulle i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det tacktes Kungl. Maj:t låta utreda, huruvida och i vad mån lämplig pensionsförhöjning skulle kunna beredas sådana folkskollärares änkor och andra med dem i pensionshänseende likställda änkor, vilka uppbure låga pensioner och styrkte sig vara i behövande omständigheter, samt därefter för nästkommande års riksdag framlägga det förslag, vartill utredningen kunde giva anledning.

Andra kammaren har bifallit den vid utlåtandet fogade reservationen.

Första kammaren har alltså beslutit *dels* att avslå motionärens hemställan om ett förslagsanslag å 65,000 kronor för i motionen angivet ändamål *dels ock* att avlåta en skrivelse i ämnet till Kungl. Maj:t.

Då andra kammaren biträtt motionärens hemställan om ett förslagsanslag å 65,000 kronor, torde frågan om en skrivelse till Kungl. Maj:t hava förfallit, varemot för anslagsfrågans avgörande genom gemensam votering utskottet får föreslå följande voteringsproposition.

»Den, som i likhet med första kammaren vill besluta, att motionärens hemställan om ett förslagsanslag av 65,000 kronor för i motionen angivet ändamål icke skall av riksdagen bifallas, röstar

Ja;

Den, det ej vill, röstar

Nej;

Vinner nej, har riksdagen i likhet med andra kammaren bifallit den vid utlåtandet fogade reservationen och således å extra stat för år 1917 beviljat ett förslagsanslag av 65,000 kronor att från och med den 1 januari 1917 utgå såsom understöd till sådana behövande folkskollärarynkor med eller utan barn, vilka från folkskollärarnes änke- och pupillkassa åtnjuta lägre pension än 300 kronor, och med sådant belopp, att pensionen och understödet för envar av dem komma att tillsammans utgöra 300 kronor.»

Stockholm den 2 juni 1916.

På bankoutskottets vägnar:

ERNST HEDENSTIERNA.